

[Handelsministeren.]

hvervsdrivende mulighed for at sikre sig dagpenge fra 1. sygedag gennem en frivillig sikring. Til denne ordning yder staten et tilskud på 25 pct. af de samlede udgifter. Præmien for at sikre sig det for tiden højeste dagpengebeløb på 960 kr. pr. uge er 192 kr. pr. kvartal. Denne præmie er skattefradragberettiget.

Efter 5 ugers sygdom har selvstændige erhvervsdrivende ret til dagpenge fra det offentlige på lige fod med lønmodtagere. Når selvstændige erhvervsdrivende efter loven må tage risikoen selv for sygdom i de første 5 uger, skyldes det, at denne periode for lønmodtagere dækkes af arbejdsgiverens udbetaling af dagpenge, dvs. af virksomheden — og ikke af det offentlige. Også for den selvstændige erhvervsdrivende må udgifterne ved sygdom i de første 5 uger bæres af virksomheden, i dette tilfælde altså pågældende selv.

Ved en arbejdsgivers korterevarende sygdom vil det i øvrigt ofte være vanskeligt at konstatere et indtægtsbortfald.

En forbedring af adgangen til dagpenge for selvstændige erhvervsdrivende ville indebære et forøget offentligt tilskud specielt til denne befolkningsgruppe.

„2. Medarbejdende ægtefæller sikres ret til at modtage hele indkomsten af deres arbejde (som svarende til normal lønindkomst) på selvangivelsen — dog højst halvdelen af den samlede indkomst. Medarbejdende ægtefæller ligestilles med lønmodtagere vedrørende ATP“.

Ad 2, 1. punktum. Ministeriet for Skatter og Afgifter.

Det foreslås, at reglerne om medhjælpende hustruer ændres. Efter de gældende regler kan 25 pct. af virksomhedens overskud, i 1976 dog højst 35.700 kr., overføres til beskatning hos den medhjælpende hustru. Forslaget går ud på, at den medhjælpende ægtefælle skal have ret til at modtage en indkomst fra virksomheden, der svarer til normal lønindkomst, dog højst halvdelen af den samlede indkomst.

Efter regeringens opfattelse vil en sådan regel være vanskelig at administrere. Det vil være nødvendigt i det enkelte tilfælde at vurdere, hvad der svarer til normal lønind-

tægt for den medhjælpende ægtefælle, når hensyn tages til omfanget og karakteren af ægtefællens indsats.

Derimod finder regeringen det rimeligt, at også manden kan være medhjælpende, når det er hustruen, der i overvejende grad driver den fælles virksomhed. Regeringen har fremsat lovforslag herom. (F. 101).

Ad 2, 2. punktum. Arbejdsministeriet.

Arbejdsmarkedets Tillægspension, ATP, blev som bekendt i sin tid gennemført efter ønske fra arbejdsmarkedets parter og udformet i samarbejde med disse. Personkredsen, der er berettiget til medlemskab af ATP-ordningen, blev i overensstemmelse dermed naturligt lønmodtagerne. Selvstændige erhvervsdrivende har derfor efter ATP-loven kun ret til medlemskab efter undtagelsesbestemmelsen i § 2, stk. 2, hvorefter personer, der som lønmodtagere har været medlem af ATP sammenlagt i mindst 3 år, kan bevare deres medlemskab, når de overgår til selvstændig erhvervsvirksomhed.

Spørgsmålet om generelt at udvide personkredsen til selvstændige erhvervsdrivende blev dog allerede før ordningens vedtagelse henvist til undersøgelse i Tillægspensionsudvalget af 1964, der i 1965 udgav en betænkning herom, og spørgsmålet har også senere været overvejet i en arbejdsgruppe.

Når de medarbejdende ægtefæller heller ikke ligestilledes med lønmodtagere, hænger det sammen med, at de reelt er deltagere i den selvstændige erhvervsvirksomhed, og at deres indsats i virksomheden ved ATP-lovens gennemførelse heller ikke i skattemæssige og øvrige henseender sidestilledes med lønmodtagerindtægt. Hertil kommer bl. a. også vanskelighederne med at kontrollere omfanget af ægtefællens medhjælp, jfr. at betingelsen for fuldt medlemskab af ATP er mindst 30 timers ugentlig beskæftigelse og 15-29 timers ugentlig beskæftigelse for halvt medlemskab.

Da skattelovgivningen for nogle år siden blev ændret således, at medhjælpende hustruer kunne få overført en del af den fælles indkomst til beskatning hos sig, indførte ATP den praksis, at sådanne medhjælpende hustruer også kunne bevare deres medlemskab af ATP efter reglerne for de selvstændige erhvervsdrivendes bevarelse af ATP-medlemskab efter § 2, stk. 2.